

WET van 14 augustus 1979, regelende de verplichte verzekering tegen wettelijke aansprakelijkheid inzake motorrijtuigen (S.B. 1979 no. 33), gelijk zij luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen bij S.B. 1981 no. 12, S.B. 1986 no. 81, S.B. 1994 no. 86, S.B. 2000 no. 120, S.B. 2004 no. 85.

HOOFDSTUK I ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1¹

1. Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder:
 - a. motorrijtuigen: alle rij- of voertuigen, bestemd om anders dan langs spoorstaven over de grond te worden voortbewogen uitsluitend of mede door een mechanische kracht, op of aan het rij- of voertuig zelf aanwezig dan wel door elektrische tractie met stroomtoevoer van elders; als een deel daarvan wordt aangemerkt al hetgeen aan het rij- of voertuig is gekoppeld of na koppeling daarvan is losgemaakt of losgeraakt, zolang het nog niet buiten het verkeer tot stilstand is gekomen;
 - b. verkeer: het verkeer op wegen, als bedoeld in artikel 1 van de Rijwet 1971 (G.B. 1917 no. 65, geldende tekst S.R.S. 1978 no.54) en op terreinen, die toegankelijk zijn voor het publiek of voor een zeker aantal personen, die het recht hebben om er te komen. Onder "wegen" worden mede verstaan vaartuigen, die worden gebruikt bij de uitoefening van een veerdienst;
 - c. verzekerd: zij wier aansprakelijkheid overeenkomstig de bepalingen van deze wet is gedekt;
 - d. benadeelden: zij, die schade hebben geleden, welke grond oplevert voor toepassing van deze wet alsmede hun rechtverkrijgenden;
 - e. verzekeraar: de verzekeringsonderneming, toegelaten in de zin van artikel 2, vijfde lid, alsmede - tenzij uitdrukkelijk anders bepaald - het bureau, in artikel 3, tweede lid, bedoeld;
 - f. Verzekeringskamer: de Verzekeringskamer, in de wettelijke regeling inzake het verzekeringswezen bedoeld.
2. Van enige bepaling van deze wet kan slechts worden afgeweken, indien de bevoegdheid daartoe uit de bepaling zelve blijkt.

Artikel 2

1. Aan het verkeer mogen motorrijtuigen slechts deelnemen, indien de burgerrechtelijke aansprakelijkheid waartoe zij aanleiding kunnen geven, gedekt is door een verzekering welke aan de bij en krachtens deze wet gestelde bepalingen beantwoordt.
2. De verplichting tot het sluiten en in stand houden van de verzekering rust op de eigenaar van het motorrijtuig.
3. In afwijking van het tweede lid rust de verplichting tot het sluiten en in stand houden van de verzekering op de houder:
 - a. aan wie het in artikel 7 van de Rijwet 1971 (G.B. 1917 no. 65, geldende tekst S.R.S. 1978 no. 54) bedoelde nummer is opgegeven, of
 - b. die het motorrijtuig op grond van een overeenkomst van huurkoop onder zich heeft, of
 - c. die het motorrijtuig ten gebruike heeft gekregen van de eigenaar aan wie het tot zekerheid is overgedragen, of
 - d. die het motorrijtuig in vruchtgebruik heeft.

¹ Gew. bij S.B. 1981 no. 12.

4. De verplichting tot het sluiten van een verzekering is geschorst, zolang een door een ander gesloten overeenkomst van verzekering overeenkomstig de bepalingen van deze wet met betrekking tot het motorrijtuig van kracht is.
5. De verzekering moet zijn gesloten bij een tot dat doel volgens deze wet toegelaten verzekeraar.
6. De som of sommen, waarvoor de in deze wet bedoelde verzekering ten minste moet zijn gesloten, worden bij staatsbesluit bepaald.

Artikel 3

1. Bij staatsbesluit worden nadere regelen gegeven met betrekking tot de toelating tot het verkeer in Suriname van motorrijtuigen, die gewoonlijk in een ander land dan Suriname zijn gestald of gestald geweest.
2. Bij dat staatsbesluit, waarbij - zo nodig - van bepalingen van deze wet kan worden afgeweken, wordt voor de toelating tot het verkeer in Suriname van die motorrijtuigen in elk geval mede als voorwaarde gesteld, dat een door de Minister van Financiën erkend, rechtspersoonlijkheid bezittend bureau, ingesteld door een door die Minister erkende organisatie van verzekeraars, als in artikel 2, vijfde lid, bedoeld, zelf tegenover benadeelden de verplichting op zich neemt de schade, door die motorrijtuigen in Suriname toegebracht, overeenkomstig de bepalingen, bij en krachtens deze wet gesteld, te vergoeden.
3. De verplichting tot vergoeding van schade, overeenkomstig het bepaalde in het tweede lid, wordt - tenzij bij het in het eerste lid bedoelde staatsbesluit uitdrukkelijk anders wordt bepaald - voor de toepassing van de bij en krachtens deze wet gestelde bepalingen met een verzekeringsdekking bij een verzekeraar, als in artikel 2, vijfde lid, bedoeld, gelijkgesteld.

HOOFDSTUK II DE VERZEKERINGSOVEREENKOMST

Artikel 4

1. De verplichte verzekering moet de burgerrechtelijke aansprakelijkheid dekken van de eigenaar, van iedere houder en van iedere bestuurder van het verzekerde motorrijtuig, alsmede van degenen, die daarmee worden vervoerd, zulks met uitzondering van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van hen, die zich door diefstal of geweldpleging de macht over het motorrijtuig hebben verschafte en van hen die, dit wetende, dat motorrijtuig zonder geldige reden gebruiken.
2. De verzekering moet de schade omvatten, welke aan personen en aan goederen wordt toegebracht door in Suriname voorgevallen feiten. Hierin is begrepen de schade, toegebracht aan personen, die onder welke titel ook, worden vervoerd door het motorrijtuig, dat de schade veroorzaakt; de goederen, door het motorrijtuig vervoerd, kunnen van de verzekering worden uitgesloten, behoudens wanneer het betreft goederen toebehorend aan personen, vervoerd op grond van een vergunning bedoeld in artikel 1 van de Autobusdienstwet (G.B. 1933 no. 100, geldende tekst G.B. 1962 no. 127).

Artikel 5²

² Gew. bij S.B. 1981 no. 12.

1. De verzekering behoeft niet te dekken de aansprakelijkheid voor schade, toegebracht aan:
 - a. de verzekeringnemer, alsmede de eigenaar, de houder en de bestuurder van het motorrijtuig dat het ongeval veroorzaakt;
 - b. de echtgenoten van de hierboven bedoelde personen, alsmede hun bloed- en aanverwanten in de rechte linie, mits dezen bij hen inwonen en door hen worden onderhouden;
 - c. degenen die met de bestuurder op een bromfiets, motorfiets of ander tweewielig motorrijtuig worden vervoerd, voor zover de schade van materiële aard is.
2. Van de verzekering kan worden uitgesloten de schade die voortvloeit uit het deelnemen van het motorrijtuig aan snelheids-, regelmatigheids- of behendighedsritten en wedstrijden.

Artikel 6

Indien de overeenkomst een beding inhoudt dat de verzekerde persoonlijk voor een deel in de vergoeding van schade zal bijdragen, blijft de verzekeraar niettemin jegens de benadeelde gehouden tot betaling van de schadeloosstelling die krachtens de overeenkomst ten laste van de verzekerde blijft.

Artikel 7³

1. De overeenkomst wordt aangegaan voor een tijdvak van twaalf maanden.
2. De verzekeraar dient voor elke verzekering een duidelijk controle middel te verstrekken aan de verzekerde onder de verplichting voor deze laatste dat zij dit controle middel op een zichtbare plek aan het rij- en voertuig aanbrengt.
3. Het controlemiddel als bedoeld in lid 2 van dit artikel, welk op een zichtbare plek aan het motorrijtuig moet worden aangebracht, wordt door de verzekeraar slechts afgegeven indien de eigenaar of de houder van het motorrijtuig, als bedoeld in artikel 2 leden 2 en 3, aan de verzekeraar kan overleggen een geldig bewijs waaruit blijkt dat het motorrijtuig ingevolge het Rijbesluit 1971 (G.B. 1957 no.103, geldende tekst G.B.1960 no.105, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2000 no. 68) is goedgekeurd.

Artikel 8

1. De verzekering geeft aan de benadeelde een eigen recht tegen de verzekeraar. Het tenietgaan van zijn schuld aan de verzekerde bevrijdt de verzekeraar niet jegens de benadeelde, tenzij deze is schadeloosgesteld.
Indien de benadeelde, als beledigde partij in een strafgeding tegen de aansprakelijke persoon, zijn vordering tegen deze beperkt tot het wettelijk maximum, is deze beperking niet van invloed op zijn vordering tegen de verzekeraar.
2. Indien er bij een ongeval meer dan één benadeelde is en het totaal bedrag van de verschuldigde schadeloosstellingen de verzekerde som overschrijdt, worden de rechten van de benadeelden tegen de verzekeraar naar evenredigheid teruggebracht tot het beloop van die som. Niettemin blijft de verzekeraar, die, onbekend met het bestaan van vorderingen van andere benadeelden, te goeder trouw aan een benadeelde een groter bedrag dan het aan deze toekomende deel heeft uitgekeerd, jegens die anderen slechts gehouden tot het beloop van het overblijvende gedeelte van de verzekerde som.

³ Gew. bij S.B. 1994 no. 86, S.B. 2000 no. 120, S.B. 2004 no. 85.

Artikel 9¹

1. Ten aanzien van een ongeval, dat plaatsvindt gedurende de geldigheidsduur van een verzekeringsovereenkomst, kan door de verzekeraar een uit de wettelijke bepalingen omtrent deze overeenkomst of uit deze overeenkomst zelf voortvloeiende nietigheid, exceptie of verval dan wel een schorsing of een beëindiging van die overeenkomst of van de daarbij gegeven dekking, niet aan een benadeelde worden tegengeworpen.
2. Het bepaalde in het eerste lid geldt niet:
 - a. indien de verzekeraar kan aantonen, dat ten tijde van het ongeval de burgerrechtelijke aansprakelijkheid door een latere met betrekking tot het motorrijtuig gesloten verplichte verzekering was gedekt;
 - b. met betrekking tot het bedrag, waarmede het van de verzekeraar gevorderde de krachtens artikel 2, zesde lid, bepaalde som of sommen overschrijdt.
3. De verzekeraar kan zich voor de gevallen, waarin hij volgens de wet of de verzekeringsovereenkomst tegenover de verzekerde gerechtigd mocht zijn de uitkering te weigeren of te verminderen, een recht van verhaal voorbehouden tegen de verzekeringnemer en, indien daartoe grond bestaat, tegen de verzekerde die niet de verzekeringnemer is.

Artikel 10

1. Iedere uit deze wet voortvloeiende rechtsvordering van de benadeelde tegen de verzekeraar verjaart door verloop van drie jaar, te rekenen van de dag van het feit, waaruit de schade is ontstaan.
2. Handelingen, die de verjaring van de rechtsvordering van een benadeelde tegen een verzekerde of tegen de verzekeraar stuiten, stuiten tevens de verjaring van de rechtsvordering van die benadeelde tegen de verzekeraar onderscheidenlijk tegen de verzekerden.
3. De verjaring wordt ten opzichte van een verzekeraar gestuit door iedere onderhandeling tussen de verzekeraar en de benadeelde. Een nieuwe termijn van drie jaar begint te lopen, te rekenen van het ogenblik, waarop een van de partijen bij deurwaardersexploit of aangetekende brief of brief tegen ontvangstbewijs aan de andere partij heeft kennisgegeven, dat zij de onderhandelingen afbreekt.

Artikel 11

1. De verzekerden moeten van ieder ongeval, waarvan zij kennis dragen, mededeling doen aan de verzekeraar, indien bij dat ongeval het verzekerde motorrijtuig is betrokken en er schade is ontstaan, tot welke dekking door verzekering deze wet verplicht.
2. De verzekeringnemer moet aan de verzekeraar alle door de verzekeringsovereenkomst voorgeschreven inlichtingen en bescheiden verschaffen.
De overige verzekerden moeten de verzekeraar op zijn verzoek alle nodige inlichtingen en bescheiden verschaffen.

Artikel 12⁴

1. De bepalingen van dit hoofdstuk worden geacht deel uit te maken van de algemene

¹ Gew. bij S.B. 2000 no. 120.

⁴ Gew. bij S.B. 1981 no. 12.

voorwaarden van elke overeenkomst van verplichte verzekering. Zij zijn, indien en voor zover algemene of bijzondere voorwaarden van die overeenkomst daarmee in strijd mochten zijn, bij voorrang van toepassing.

2. In iedere met betrekking tot de verplichte verzekering afgegeven polis moet het bepaalde in het eerste lid op een door de gevolmachtigde, bedoeld in artikel 46a goedgekeurde wijze tot uitdrukking worden gebracht.

HOOFDSTUK III PROCESSUELE BEPALINGEN

Artikel 13

De rechtsvordering van de benadeelde tegen de verzekeraar kan uitsluitend worden ingesteld voor de Surinaamse rechter.

Artikel 14

1. Aan een vonnis, gewezen in een geschil ter zake van door een motorrijtuig veroorzaakte schade, komt tegenover de verzekeraar, de verzekerde of de benadeelde gezag van gewijsde toe, indien zij in het geding de positie van een procespartij hebben gehad.
2. Voorts kan het vonnis, dat in een geschil tussen de benadeelde en de verzekerde is gewezen, worden tegengeworpen aan de verzekeraar, indien is komen vast te staan, dat de laatste in feite de leiding van het geding op zich heeft genomen; aan de verzekeraar staat alsdan geen tegenbewijs tegen de bij gewijsde als bewezen aangenomen feiten open.
3. De verzekeraar kan de verzekerde roepen in het geding dat door de benadeelde tegenover hem wordt ingesteld. De oproeping dient, onder aanvoering van de gronden, aan de rechter verzocht te worden vóór het nemen van de conclusie van antwoord. De in het geding geroepene heeft de positie van een procespartij.

HOOFDSTUK IV BIJZONDERE BEPALINGEN MET BETREKKING TOT MOTORRIJTUIGEN

Artikel 15²

Vervallen.

Artikel 16⁵

1. Overschrijving van het met betrekking tot een motorrijtuig afgegeven nummer, zoals bedoeld in artikel 7 van de Rijwet 1971 (G.B. 1917 no. 65, geldende tekst S.R.S. 1978 no. 54), vindt plaats door afgifte van een nieuw nummerbewijs met hetzelfde nummer.
2. De in het eerste lid bedoelde overschrijving vindt slechts plaats, indien uit een over te leggen en af te geven verklaring van een verzekeraar blijkt, dat door die verzekeraar de burgerrechtelijke aansprakelijkheid met betrekking tot dat motorrijtuig overeenkomstig de bij en krachtens deze wet gestelde bepalingen gedekt wordt gehouden.
3. Met het nummerbewijs, bedoeld in het eerste lid, wordt gelijkgesteld het registratiebewijs,

² Vervallen bij S.B. 2000 no. 120.

⁵ Gew. bij S.B. 1981 no. 12.

afgegeven met betrekking tot bromfietsen.

Artikel 16a

1. De bestuurder van een motorrijtuig moet bij zich hebben een bewijs van verzekering. Met betrekking tot dit bewijs van verzekering kunnen bij staatsbesluit nadere regelen worden gegeven.
2. De bestuurder van een motorrijtuig, dat bij een ongeval is betrokken, is verplicht het in het eerste lid bedoelde document desgevraagd behoorlijk ter inzage te verstrekken aan degenen, die eveneens bij dat ongeval zijn betrokken.
3. De houder van het in het eerste lid bedoelde document is verplicht dit, zodra de verplichting tot het sluiten en instandhouden van de verzekering op een ander overgaat, in te leveren bij de verzekeraar door wie het werd uitgereikt.

HOOFDSTUK V HET CENTRAAL REGISTER VERZEKERINGSDEKKING MOTORRIJTUIGEN

Artikel 17

1. Door de Ontvanger der Invoerrechten en Accijnzen wordt een Centraal Register Verzekeringsdekking Motorrijtuigen - hierna verder Centraal Register genoemd - ingericht en in stand gehouden, en een der aan zijn dienst verbonden ambtenaren als beheerder van dat register aangewezen.
2. Door of vanwege de Procureur-Generaal bij het Hof van Justitie wordt een gewaarmerkte kopie van elk afgegeven nieuw nummerbewijs vergezeld van de ter zake door de verzekeraar afgegeven verklaring onverwijld aan de beheerder van het Centraal Register toegezonden.

Artikel 18⁶

Iedere verzekeraar is verplicht van elke ingevolge deze wet gesloten nieuwe verzekeringsovereenkomst of wijziging in een bestaande verzekeringsovereenkomst binnen acht dagen na de afsluiting of de wijziging aan het Centraal Register kennis te geven.

Artikel 19

Iedere benadeelde en andere belanghebbende kan op zijn verzoek tegen een door de Minister van Financiën vast te stellen bedrag van de beheerder van het Centraal Register een schriftelijke opgave bekomen, inhoudende de naam van de verzekeraar, die ten dage van een door een motorrijtuig veroorzaakt ongeval, blijkens dat register, de burgerrechtelijke aansprakelijkheid met betrekking tot dat ongeval overeenkomstig het bepaalde bij en krachtens deze wet gedekt houdt, dan wel de mededeling, dat met betrekking tot dat motorrijtuig te dien dage, volgens de bij hem berustende gegevens, geen zodanige dekking van kracht was.

Artikel 20

1. Bij beschikking van de Minister van Financiën wordt een instructie voor de beheerder van het Centraal Register vastgesteld.

⁶ Gew. bij S.B. 1981 no. 12.

2. Bij die beschikking worden tevens vastgesteld de modellen van de verklaringen, de kennisgevingen en de opgaven, onderscheidenlijk in de artikelen 15, 16, 18 en 19 bedoeld.

HOOFDSTUK VI HET WAARBORGFONDS MOTORVERKEER

Artikel 21

1. Er is een Waarborgfonds Motorverkeer - hierna te noemen het fonds -, dat bestemd is om in de gevallen, in artikel 27 genoemd, aan de benadeelden hun schade te vergoeden overeenkomstig het bepaalde in artikel 28.
2. Het fonds is rechtspersoon en gevestigd te Paramaribo.
3. De Staat waarborgt de verplichtingen van het fonds.
4. Het fonds wordt bestuurd door een directeur, die wordt benoemd en ontslagen door de Minister van Financiën. De indienstneming van het overige personeel geschiedt door of vanwege de Minister van Financiën.
5. De directeur neemt de instructies in acht, welke hem door de Minister van Financiën worden gegeven. De directeur vertegenwoordigt het fonds in en buiten rechte.

Artikel 22⁷

1. Het toezicht op het fonds wordt uitgeoefend door een Commissie van Toezicht. Deze Commissie dient voorts desgevraagd dan wel uit eigen beweging de Minister van Financiën van advies in alle zaken het fonds betreffende.
2. In de Commissie van Toezicht hebben zitting:
 - a. als lid en voorzitter: de voorzitter van de gevolmachtigde, bedoeld in artikel 46a; en als leden:
 - b. een vertegenwoordiger van de Minister van Justitie, Leger en Politie en Buitenlandse Zaken;
 - c. een vertegenwoordiger van de Minister een Openbare Werken en Verkeer;
 - d. een vertegenwoordiger van de gebruikers van motorrijtuigen; en
 - e. een vertegenwoordiger van verzekeraars.

Artikel 23⁸

1. De aanwijzing van een vertegenwoordiger, als in artikel 22, tweede lid, onder d. en e. bedoeld, geschiedt, behoudens eerdere intrekking, voor de tijd van ten hoogste drie jaren.
2. De aanwijzing vindt plaats, voor wat betreft:
 - a. de vertegenwoordigers van de Minister van Justitie, Leger en Politie en Buitenlandse Zaken en van de Minister van Openbare Werken en Verkeer: bij beschikking van de betrokken Minister;
 - b. de vertegenwoordiger van de gebruikers van motorrijtuigen: bij gezamenlijke beschikking van de Ministers van Justitie, Leger en Politie en Buitenlandse Zaken en van Financiën, uit een aanbeveling van drie personen, opgemaakt door een rechtspersoonlijkheid bezittende organisatie van gebruikers van

⁷ Gew. bij S.B. 1981 no. 12.

⁸ Gew. bij S.B. 1981 no. 12.

- motorrijtuigen, welke naar het oordeel van die Ministers voor het totaal van die gebruikers representatief is te achten;
- c. de vertegenwoordiger van verzekeraars:
bij gezamenlijke beschikking van de Ministers van Justitie, Leger en Politie en Buitenlandse Zaken en van Financiën, uit een aanbeveling van drie personen, opgemaakt door de Surinaamse Vereniging van Assuradeuren van Motorrijtuigen.
3. De Ministers wijken van de ingediende aanbeveling niet af en trekken de aanwijzing van een vertegenwoordiger, als in het tweede lid, onder b. en c. bedoeld, niet in, dan nadat zij de organisaties in de gelegenheid hebben gesteld hun gevoelens daarover aan hen kenbaar te maken.
 4. Zolang een representatieve organisatie, als in het tweede lid, onder b. bedoeld, naar het oordeel van de genoemde Ministers niet aanwezig is, geschieden de aanwijzing en de intrekking van de aanwijzing van een vertegenwoordiger van de gebruikers van motorrijtuigen door het Parlement.
 5. Bij de aanwijzing en de intrekking, als in de voorgaande leden bedoeld, wordt de Commissie van Toezicht gehoord.

Artikel 24

De Commissie van Toezicht geeft de directeur advies, wanneer hij zulks vraagt, en kan de directeur ook ongevraagd advies geven. De directeur van het fonds is verplicht de vergaderingen van de Commissie van Toezicht bij te wonen, voor zover dit van hem wordt verlangd, en daarin alle inlichtingen omtrent de uitvoering van de taak van het fonds te verschaffen, welke de voorzitter of een lid van de Commissie van hem verlangt. Indien de Commissie van Toezicht bezwaar heeft tegen het beleid of bepaalde handelingen van de directeur, kan zij zich wenden tot de Minister van Financiën.

Artikel 25⁹

1. De directeur is bevoegd om, met inachtneming van de aanwijzingen van de voorzitter van de gevolmachtigde, bedoeld in artikel 46a, ten behoeve van de uitoefening van de taak van het fonds, van het apparaat van de gevolmachtigde, bedoeld in artikel 46a gebruik te maken.
2. De directeur is gehouden, bij de uitvoering van zijn taak, de aanwijzingen op te volgen, welke hem door de Commissie van Toezicht of door de voorzitter van die Commissie ter zake worden gegeven.
3. De directeur behoeft de goedkeuring van de Commissie van Toezicht voor de vaststelling en uitbetaling van de toe te kennen schadeloosstellingen, alsmede voor het aangaan van rechtsgedingen en het voeren van verweer in zodanige gedingen.
De directeur is bevoegd, met machtiging van de Commissie van Toezicht, de voorbereiding van schaderegelingen ten laste van het fonds, alsmede bijstand bij het voeren van gedingen, op te dragen aan het bureau, in artikel 3, tweede lid, bedoeld.
4. De directeur legt jaarlijks vóór 1 september verantwoording af van het door hem in het voorafgaande kalenderjaar gevoerde beheer door middel van een jaarrekening en een financieel verslag, welke stukken door de Minister van Financiën, de Commissie van Toezicht gehoord, worden vastgesteld.
De Minister van Financiën wijst een accountant aan, die met de controle van de

⁹ Gew. bij S.B. 1981 no. 12.

jaarrekening wordt belast. Aan de accountant wordt inzage gegeven van de boeken en bescheiden en worden alle inlichtingen verstrekt welke hij nodig acht om een juist inzicht te krijgen in het financiële beheer van het fonds.

Artikel 26

1. Iedere verzekeraar, als in artikel 2, vijfde lid, bedoeld, is verplicht ieder jaar een bedrag in het fonds te storten, dat met het aantal en de aard der door hem verzekerde motorrijtuigen verband houdt.
2. De grootte van het per motorrijtuig, al naar de aard daarvan, te storten bedrag wordt uiterlijk vóór 1 oktober van ieder jaar door de Minister van Financiën, de Commissie van Toezicht gehoord, vastgesteld, waarbij de door het fonds in het verleden verkregen overschotten of geleden verliezen mede in aanmerking worden genomen.
3. De Minister van Financiën kan, de Commissie van Toezicht gehoord, de directeur van het fonds machtigen om door die Commissie goed te keuren voorschotten op de ingevolge het eerste lid in het fonds te storten bedragen bij de verzekeraars in te vorderen.

Artikel 27

1. Een benadeelde kan, wanneer er een burgerrechtelijke aansprakelijkheid voor de door een motorrijtuig in Suriname veroorzaakte schade bestaat, een recht op schadevergoeding tegen het fonds geldend maken:
 - a. wanneer niet kan worden vastgesteld wie de aansprakelijke persoon is, tenzij aannemelijk is, dat de benadeelde niet tot die vaststelling heeft gedaan, wat redelijkerwijs van hem kon worden verwacht;
 - b. wanneer de verplichting tot verzekering niet is nagekomen;
 - c. wanneer de schade voortvloeit uit een handelen of nalaten van degene, die zich door diefstal of geweldpleging de macht over het motorrijtuig heeft verschafte of van hem die, dit wetende, dat motorrijtuigen zonder geldige reden gebruikt en de verzekeraar deswege niet aansprakelijk is;
 - d. in geval van onvermogen van de verzekeraar.
2. In de gevallen, genoemd onder b, c en d in het eerste lid, is het fonds slechts aansprakelijk voor zover de benadeelde aantoonde, dat hij de aansprakelijke personen tot betaling heeft aangemaand en aannemelijk maakt, dat vergoeding van de schade door hem niet kan worden verwacht.

Artikel 28

1. Het fonds is niet aansprakelijk voor schade, voor zover deze de van toepassing zijnde som, vastgesteld krachtens artikel 2, zesde lid, overtreft.
2. Het fonds is niet aansprakelijk tegenover benadeelden, die, ingevolge artikel 5, eerste lid, van het recht op een uitkering kunnen worden uitgesloten.
3. Het fonds is niet aansprakelijk voor de schade, bedoeld in artikel 5, tweede lid, noch voor schade aan goederen door het motorrijtuig vervoerd.
4. Het fonds is niet aansprakelijk, indien de schade minder bedraagt dan een bij Staatsbesluit vast te stellen bedrag.
5. De derde zin van het eerste lid en het tweede lid van artikel 8 en de artikelen 13 en 14 zijn van overeenkomstige toepassing op het fonds.

6. Artikel 10 is van overeenkomstige toepassing op de rechtsvordering van de benadeelde tegenover het fonds.
7. Bij de vaststelling van de schadevergoeding ten laste van het fonds wegens overlijden of letsel van een slachtoffer van een ongeval, wordt geen rekening met de stand en fortuin der aansprakelijke personen gehouden.

Artikel 29

1. Het fonds heeft een recht van verhaal tegen alle aansprakelijke personen, alsmede tegen degene, die zijn verplichting tot verzekering met betrekking tot het motorrijtuig, waarmede de schade is veroorzaakt, niet is nagekomen. In het geval van artikel 27, eerste lid onder d., geldt het bepaalde in de vorige zin slechts voor zover aan de verzekeraar een recht van verhaal zou zijn toegekomen.
2. Het fonds heeft voorts tegenover de verzekeraar van de aansprakelijke personen de rechten van een benadeelde.
3. Het fonds heeft overigens tegenover de aansprakelijke personen dezelfde rechten als een verzekeraar tegenover de verzekerden.

Artikel 30

Bij en krachtens staatsbesluit kunnen, de Commissie van Toezicht gehoord, nadere regelen met betrekking tot de uitvoering van dit hoofdstuk worden gegeven.

HOOFDSTUK VII TOELATING ALS VERZEKERAAR

Artikel 31¹⁰

1. In dit hoofdstuk wordt onder verzekeraar uitsluitend de verzekeraar in de zin van artikel 2, vijfde lid, verstaan.
2. Het toezicht op de verzekeraars wordt door de gevolmachtigde, bedoeld in artikel 46a uitgeoefend.
3. Een verzekeringsonderneming, die een verzoek om toelating als verzekeraar heeft gedaan, wordt - zolang op dat verzoek niet onherroepelijk is beslist - geacht mede onder toezicht van de gevolmachtigde, bedoeld in artikel 46a te staan.
4. Het toezicht op een verzekeringsonderneming, welke toelating als verzekeraar is ingetrokken, duurt voort tot en met de dag, waarop de gevolmachtigde, bedoeld in artikel 46a schriftelijk aan de onderneming mededeelt, dat dit toezicht in het belang van benadeelden niet langer is vereist.

Artikel 32¹¹

1. Een verzekeringsonderneming kan slechts als verzekeraar worden toegelaten, indien zij:
 - a. een volgens Surinaams recht opgerichte in Suriname gevestigde naamloze vennootschap is;

¹⁰ Gew. bij S.B. 1981 no. 12.

¹¹ Gew. bij S.B. 1981 no. 12.

- b. een geplaatst maatschappelijk kapitaal van ten minste f 500.000,- heeft, waarop ten minste de helft is gestort;
 - c. in Suriname, naar het oordeel van de gevolmachtigde, bedoeld in artikel 46a, boven en behalve de nodige middelen tot dekking van haar lopende verplichtingen, een vrij vermogen aanwezig heeft van ten minste 10 ten honderd van haar totale in het voorafgaande kalenderjaar geboekte bruto-premie, of - indien dit op een lager bedrag dan f 150.000,- uitkomt - een vrij vermogen van ten minste dit bedrag;
 - d. boven en behalve het bepaalde onder c. overeenkomstig het bepaalde overeenkomstig nader door de Minister van Financiën vastgestelde regels in Suriname een zekerheid ten belope van ten minste f 200.000,- heeft gesteld;
 - e. aangesloten is bij het bureau, bedoeld in artikel 3, tweede lid.
2. Op de zekerheid, bedoeld in het eerste lid, onder d., zijn uitsluitend verhaalbaar de vorderingen van benadeelden, die tegen de verzekeraar een executoriale titel hebben verkregen.
 3. De in het eerste lid, onder b., c., en d., genoemde bedragen kunnen bij staatsbesluit worden verhoogd.

Artikel 33

Het is verzekeraars niet toegestaan een ander bedrijf dan het schadeverzekeringsbedrijf uit te oefenen. Onder schadeverzekeringsbedrijf wordt verstaan het als bedrijf sluiten van overeenkomsten van schadeverzekering voor eigen risico, met inbegrip van het afwickelen van de in dat bedrijf gesloten overeenkomsten van schadeverzekering, ook al wordt daarmee niet beoogd het maken van winst. Onder overeenkomsten van schadeverzekering worden verstaan overeenkomsten van verzekering, welke niet zijn overeenkomsten in verband met het leven of de dood van de mens, met dien verstande, dat overeenkomsten van ongevallenverzekering als overeenkomsten van schadeverzekering worden beschouwd.

Artikel 34¹²

1. De toelating als verzekeraar geschiedt door de gevolmachtigde, bedoeld in artikel 46a op een daartoe door een verzekeringsonderneming gedaan schriftelijk verzoek.
2. De gevolmachtigde, bedoeld in artikel 46a maakt het verzoek onverwijld bekend in het Advertentieblad van de Republiek Suriname. Belanghebbenden kunnen binnen dertig dagen na deze bekendmaking schriftelijk bezwaren tegen de toelating bij de gevolmachtigde, bedoeld in artikel 46a indienen.
3. De gevolmachtigde, bedoeld in artikel 46a:
 - a. weigert de toelating, indien niet aan de eisen, in artikel 32 gesteld, geheel is voldaan;
 - b. kan de toelating weigeren, hetzij indien er naar haar oordeel gegronde redenen zijn om aan te nemen, dat de onderneming in de toekomst niet aan haar verplichtingen zal kunnen voldoen, hetzij op andere gronden.
4. Doet zich een weigeringsgrond, als in het tweede lid genoemd, niet voor, dan verleent de gevolmachtigde, bedoeld in artikel 46a de gevraagde toelating. De toelating wordt door de gevolmachtigde, bedoeld in artikel 46a in het Advertentieblad van de Republiek Suriname openbaar gemaakt.
5. In geval van intrekking van het verzoek om toelating, alsmede wanneer een beslissing, houdende weigering van de toelating, onherroepelijk is geworden, wordt de gestelde

¹² Gew. bij S.B. 1981 no. 12.

zekerheid aan de onderneming teruggegeven.

Artikel 35¹³

1. De toelating vervalt van rechtswege, wanneer de verzekeraar in staat van faillissement is verklaard.
2. De gevolmachtigde, bedoeld in artikel 46a trekt de toelating in, wanneer:
 - a. de verzekeraar zulks verzoekt;
 - b. het in Suriname aanwezige vrije vermogen dan wel de waarde van de zekerheid minder is geworden dan op grond van artikel 32 is vereist en de verzekeraar niet binnen veertien dagen aan een schriftelijke uitnodiging van de gevolmachtigde, bedoeld in artikel 46a tot aanvulling tot het vereiste bedrag gevolg heeft gegeven;
 - c. er naar het oordeel van de gevolmachtigde, bedoeld in artikel 46a hetzij gegronde redenen zijn om aan te nemen, dat de verzekeraar in de toekomst niet aan zijn verplichtingen zal kunnen voldoen, hetzij op andere gronden.
3. De gevolmachtigde, bedoeld in artikel 46a kan de toelating intrekken:
 - a. wanneer de verzekeraar niet langer aan de overige in artikel 32 gestelde eisen of aan de in artikel 33 gestelde eis voldoet;
 - b. wanneer de verzekeraar bij herhaling zijn verplichtingen, uit deze wet dan wel uit de Wet op de Verzekeringskamer voortvloeiende, niet is nagekomen;
 - c. wanneer de verzekeraar er toe overgaat zijn verzekeringsbedrijf geheel of gedeeltelijk te liquideren, dan wel
 - d. wanneer aan de verzekeraar surséance van betaling is verleend.
4. Het vervallen van de toelating, onderscheidenlijk de onherroepelijk geworden intrekking van de toelating, wordt door de gevolmachtigde, bedoeld in artikel 46a in het Advertentieblad van de Republiek Suriname openbaar gemaakt.

Artikel 36¹⁴

1. De artikelen 6, 8 tot en met 11, 13 en 14 blijven van toepassing op een onderneming met betrekking tot de schade tengevolge van een ongeval, dat na het vervallen of het intrekken van haar toelating als verzekeraar doch vóór het einde van de gehele termijn, in artikel 9, eerste lid, bedoeld, heeft plaatsgehad.
2. In geval van intrekking van de toelating wordt de zekerheid niet eerder ter beschikking van de onderneming gesteld, en in geval van faillissement kan de curator, anders dan ten behoeve van erkende vorderingen van benadeelden, niet over de zekerheid beschikken, dan nadat de gevolmachtigde, bedoeld in artikel 46a aan de onderneming onderscheidenlijk curator schriftelijk heeft medegedeeld, dat te haren genoegen is aangetoond, dat alle vorderingen van benadeelden zijn voldaan en dat in de toekomst geen zodanige vorderingen meer zullen ontstaan.

Artikel 37¹⁵

1. Indien de toelating is vervallen, onderscheidenlijk de intrekking van de toelating onherroepelijk is, worden - op voorstel van de gevolmachtigde, bedoeld in artikel 46a - ten aanzien van de bij de betrokken onderneming lopende verzekeringsovereenkomsten ter dekking of mede ter dekking van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid, waartoe een

¹³ Gew. bij S.B. 1981 no. 12.

¹⁴ Gew. bij S.B. 1981 no. 12.

¹⁵ Gew. bij S.B. 1981 no. 12.

motorrijtuig aanleiding kan geven, met betrekking tot de opzegging en het recht op premierestitutie ter zake, regelen vastgesteld, een en ander met dien verstande, dat het tijdstip van ingang van een zodanige opzegging niet vroeger mag vallen dan het einde van het kalenderjaar waarin de verzekeraar in staat van faillissement is verklaard, onderscheidenlijk de intrekking van diens toelating onherroepelijk is geworden.

2. Deze regelen, welke in het Advertentieblad van de Republiek Suriname openbaar worden gemaakt, worden vastgesteld:
 - a. in geval van verval van de toelating:
door de rechter-commissaris in het faillissement van de onderneming;
 - b. in geval van intrekking van de toelating:
door de Minister van Financiën.

Artikel 38¹⁶

1. Een beslissing, waarbij de toelating als verzekeraar wordt geweigerd dan wel ingetrokken, wordt met redenen omkleed bij aangetekend schrijven aan de betrokken onderneming toegezonden.
2. Tegen een beslissing, als in het eerste lid bedoeld, staat voor de betrokken onderneming onderscheidenlijk verzekeraar beroep op de Minister van Financiën open, overeenkomstig nader door deze, in overeenstemming met de Minister van Justitie, Leger en Politie en Buitenlandse Zaken, vastgestelde regels. De Minister van Financiën beslist op het beroep in overeenstemming met het gevoelen van de Raad van Ministers.

Artikel 39¹⁷

1. Indien niet uiterlijk zestig dagen na ontvangst van een verzoek om toelating als verzekeraar of om intrekking van de toelating een beslissing op dat verzoek is genomen, wordt de gevraagde toelating of intrekking geacht te zijn geweigerd. Als dag van ontvangst van het verzoek geldt de dag waarop, behalve het verzoekschrift zelf, ook alle bij het verzoek ingevolge wettelijke bepalingen over te leggen toelichtende bescheiden zijn ontvangen.
2. Tegen een weigering, als in het eerste lid bedoeld, staat voor de betrokken onderneming onderscheidenlijk verzekeraar beroep op de Minister van Financiën open, overeenkomstig nader door deze, in overeenstemming met de Minister van Justitie, Leger en Politie en Buitenlandse Zaken, vastgestelde regels. De Minister van Financiën beslist op het beroep in overeenstemming met het gevoelen van de Raad van Ministers.

Artikel 40¹⁸

Bij en krachtens staatsbesluit kunnen, de gevolmachtigde, bedoeld in artikel 46a gehoord, nadere regelen met betrekking tot de uitvoering van dit hoofdstuk worden gegeven.

HOOFDSTUK VIII VERBODS- EN STRAFBEPALINGEN

Artikel 41¹⁹

¹⁶ Gew. bij S.B. 1981 no. 12.

¹⁷ Gew. bij S.B. 1981 no. 12.

¹⁸ Gew. bij S.B. 1981 no. 12.

¹⁹ Gew. bij S.B. 1994 no 86, S.B. 2000 no.120.

1. Hij, die als eigenaar dan wel houder of bestuurder, een motorrijtuig hetzij doet deelnemen aan, hetzij toelaat dat het deelneemt aan het verkeer, zonder dat een verzekeringsdekking overeenkomstig deze wet van kracht is, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste vijfhonderdduizend gulden.
2. Niet strafbaar is de eigenaar van het motorrijtuig, indien op hem de verplichting tot het sluiten van een verzekering niet rust.
3. Bij veroordeling wegens het strafbare feit, omschreven in het eerste lid, kan de rechter tevens de schuldige de bevoegdheid ontzeggen motorrijtuigen te besturen voor de tijd van ten hoogste één jaar en ingeval tijdens het plegen van het strafbare feit nog geen vijf jaren zijn verlopen na het einde van de tijdsduur, waarvoor bij een vroegere onherroepelijke veroordeling de schuldige de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen is ontzegd, voor de tijd van ten hoogste vijf jaren.
4. Bij veroordeling wegens het strafbare feit, omschreven in het eerste lid, kan de rechter tevens degene die de verplichting tot verzekering niet is nagekomen, de bijkomende straf van storting van een bedrag van ten hoogste tweehonderd en vijftigduizend gulden in het Waarborgfonds Motorverkeer opleggen.
5. De in het vierde lid bedoelde bijkomende straf wordt ten uitvoer gelegd op de wijze als voor tenuitvoerlegging van geldboeten is bepaald, met dien verstande, dat geen vervangende vrijheidsstraf wordt toegepast. Het openbaar ministerie draagt er zorg voor, dat de geïnde bedragen tegen kwijting aan het Waarborgfonds Motorverkeer worden uitgekeerd.

Artikel 41a3

Hij, die als eigenaar dan wel houder of bestuurder een motorrijtuig hetzij doet deelnemen aan, hetzij toelaat dat het deelneemt aan het verkeer, zonder dat het controle middel als bedoeld in artikel 7 lid 2 is aangebracht, wordt gestraft met een geldboete van ten hoogste tweehonderd en vijftigduizend gulden.

Artikel 424

1. De verzekeraar, die nalaat de bij artikel 18 voorgeschreven kennisgeving te doen of een zodanige kennisgeving dan wel een verklaring, als in artikel 15, eerste lid, onderscheidenlijk 16, tweede lid, bedoeld, in strijd met de waarheid verstrekt, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste drie miljoen gulden.
2. De verzekeraar die het in artikel 7 lid 3 bedoelde controle middel aan de verzekerde verstrekt, terwijl het motorrijtuig waarop de verzekering betrekking heeft ingevolge het Rijbesluit 1971 (G.B. 1957 no.103, geldende tekst G.B.1960 no.105, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2000 no. 68) niet is gekeurd of is afgekeurd, wordt gestraft met een geldboete van de vierde categorie van de Algemene Geldboetewet.

Artikel 42a5

1. Op de eerste vordering van de personen, belast met de opsporing van de in deze wet strafbaar gestelde feiten is de bestuurder van een motorrijtuig verplicht het rijtuig te doen stilhouden en het in artikel 16a, eerste lid, bedoelde document behoorlijk ter inzage af te

3 Ingev. bij S.B. 2000 no. 120.

4 Gew. bij S.B. 2000 no. 120, S.B. 2004 no. 85.

5 Gew. bij S.B. 2000 no. 120.

geven.

2. Handelen in strijd met artikel 16a en het bepaalde in het eerste lid van dit artikel wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste dertig dagen of geldboete van ten hoogste tweehonderd en vijftigduizend gulden.

Artikel 43⁶

1. Op overtreding van krachtens deze wet gestelde regelen kan bij staatsbesluit geen andere of hogere straf worden gesteld dan geldboete van ten hoogste drie miljoen gulden.
2. De bij en krachtens deze wet strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen.

Artikel 44

1. Indien een feit, bij of krachtens deze wet strafbaar gesteld, wordt begaan door of vanwege een rechtspersoon, kan de strafvervolging worden ingesteld en kunnen de in de wet voorziene straffen en maatregelen, indien zij daarvoor in aanmerking komen, worden uitgesproken:
 - 1°. tegen die rechtspersoon, dan wel
 - 2°. tegen hen die tot het feit opdracht hebben gegeven alsmede tegen hen die feitelijke leiding hebben gegeven aan de verboden gedraging, dan wel
 - 3°. tegen de onder 1° en 2° genoemden tezamen.
2. Een strafbaar feit wordt onder meer begaan door of vanwege een rechtspersoon, indien het begaan wordt door personen, die hetzij uit hoofde van een dienstbetrekking, hetzij uit anderen hoofde handelen in de sfeer van de rechtspersoon ongeacht of deze personen ieder afzonderlijk het strafbare feit hebben begaan dan wel bij hen gezamenlijk de elementen van dat strafbare feit aanwezig zijn.
3. Indien een strafvervolging wordt ingesteld tegen een rechtspersoon, wordt deze tijdens de vervolging vertegenwoordigd door de bestuurder of, indien er meer bestuurders zijn, door één van hen. De vertegenwoordiger kan bij gemachtigde verschijnen. De rechter kan de persoonlijke verschijning van een bepaalde bestuurder bevelen; hij kan alsdan zijn medebrenging gelasten.
4. Indien de strafvervolging wordt ingesteld tegen een rechtspersoon, geschiedt de uitreiking van gerechtelijke mededelingen aan de plaats waar het bestuur zitting of kantoor houdt of aan de woonplaats van het hoofd van het bestuur, dan wel, indien het bestuur geen hoofd heeft, bij een van de bestuurders. Betreft de uitreiking een gerechtelijk schrijven als bedoeld in artikel 515 Wetboek van Strafvordering, is artikel 517, tweede en derde lid, van dat Wetboek van overeenkomstige toepassing.
5. Voor de toepassing van de vorige leden wordt met de rechtspersoon gelijkgesteld vennootschap zonder rechtspersoonlijkheid de maatschap, enige andere vereniging van personen en het doelvermogen.

Artikel 45

Met het opsporen van de bij of krachtens deze wet strafbaar gestelde feiten zijn belast de in artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen personen.

⁶ Gew. bij S.B. 2000 no. 120.

HOOFDSTUK IX SLOTBEPALINGEN

Artikel 46

Voor de uitvoering van deze wet kunnen bij en krachtens staatsbesluit nadere regelen worden gegeven.

Artikel 46a²⁰

1. In afwachting van de totstandkoming van een algemene wettelijke regeling inzake het verzekeringswezen, zullen de bij of krachtens deze wet aan de Verzekeringskamer toegekende bevoegdheden en opgedragen taken worden uitgeoefend onderscheidenlijk verricht, door de Centrale Bank van Suriname, welke bank zal worden aangeduid als gevolmachtigde.
2. De zekerheidsstellingen, bedoeld in artikel 32, geschieden onder goedkeuring van de gevolmachtigde en met inachtneming van diens aanwijzingen.
3. Met betrekking tot een beroep tegen een beslissing van de gevolmachtigde, ingesteld krachtens artikel 38, tweede lid, geldt dat:
 - a. het beroep binnen dertig dagen na de dagtekening van de verzending van de beslissing moet worden ingesteld;
 - b. de Minister van Financiën, in overeenstemming met de Minister van Justitie, Leger en Politie en Buitenlandse Zaken, de wijze bepaalt waarop het beroep zal worden behandeld;
 - c. de beslissing op het beroep schriftelijk en met redenen omkleed binnen dertig dagen na afloop van de onder a bedoelde termijn wordt genomen en ter kennis wordt gebracht van degene, die het beroep heeft ingesteld en van de gevolmachtigde.
4. Het bepaalde in het derde lid is van overeenkomstige toepassing op een beroep, ingesteld krachtens artikel 39, tweede lid, met dien verstande dat het beroep ingesteld moet worden binnen dertig dagen na afloop van de termijn van zestig dagen, genoemd in artikel 39, eerste lid.
5. Het bepaalde in de voorgaande leden van dit artikel geldt tot het tijdstip van inwerkingtreding van de regeling, waarbij de verzekeringskamer wordt ingesteld.

Artikel 47²¹

De bepalingen van deze wet, die kan worden aangehaald als "Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen", treden op door de President te bepalen tijdstippen in werking.

²⁰ Ingev. bij S.B. 1981 no. 12; Gew. bij S.B. 1986 no. 81.

²¹ I.w.t 1 januari 1981 (S.B. 1980 no. 45).